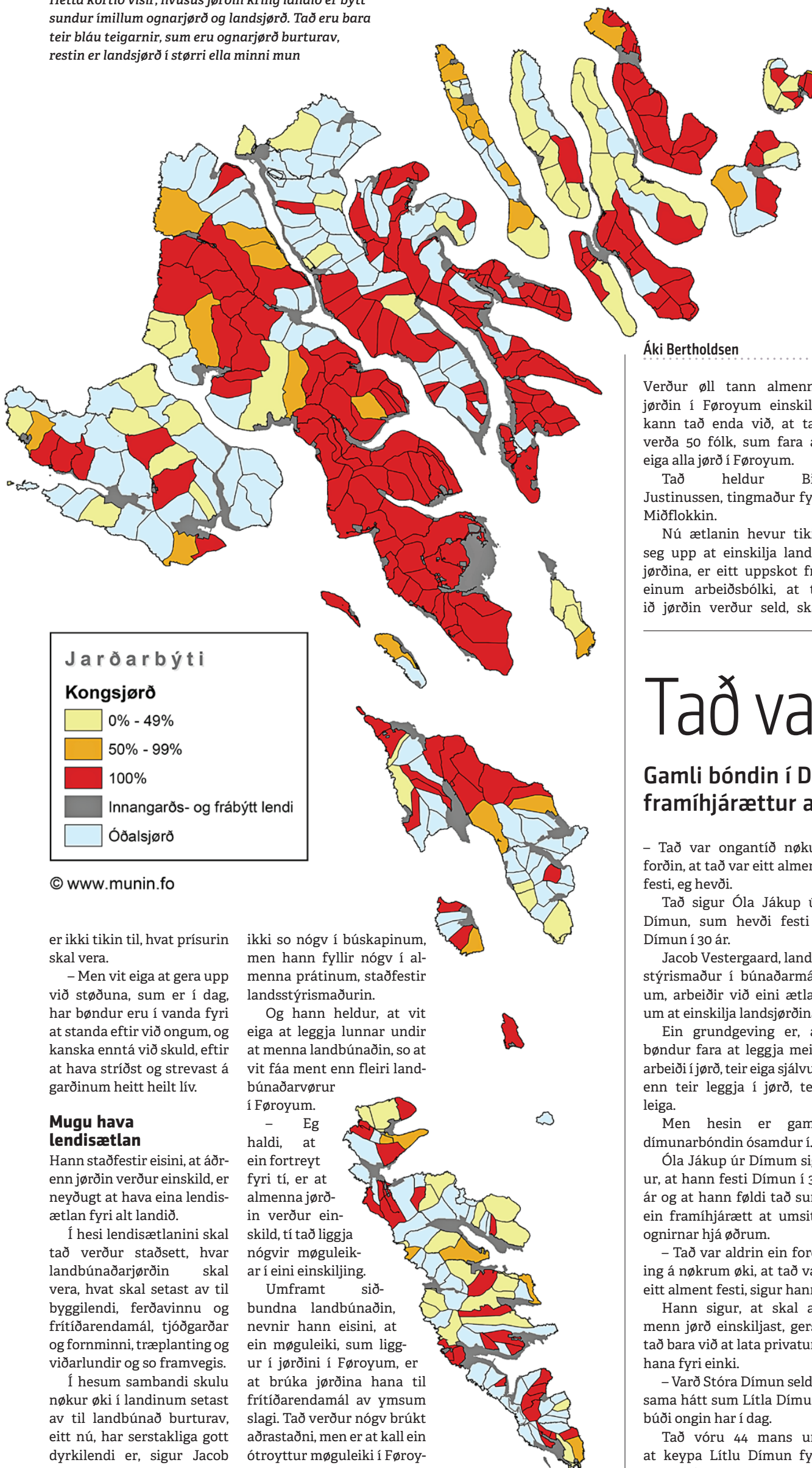

LANDSJØRÐ

KORT

Hetta kortið visir, hvussu jørðin kring landið er býtt sundur ímillum ognarjørð og landsjørð. Tað eru bara teir bláu teigarnir, sum eru ognarjørð burturav, restin er landsjørð í størri ella minni mun

© www.munin.fo

er ikki tikin til, hvat prísurin skal vera.

– Men vit eiga at gera upp við støðuna, sum er í dag, har bøndur eru í vanda fyri at standa eftir við ongum, og kanska enn tá við skuld, eftir at hava stríðst og strevast á garðinum heitt heilt liv.

Mugu hava lendisætlan

Hann staðfestir eisini, at áðrenn jørðin verður einskild, er neyðugt at hava eina lendisætlan fyri alt landið.

Í hesi lendisætlanini skal tað verður staðsett, hvar landbúnaðarjørðin skal vera, hvat skal setast av til byggilendi, ferðavinnu og frítíðarendamál, tjóðgarðar og fornminni, træplantning og víðarlundur og so framvegis.

Í hesum sambandi skulu nøkur øki í landinum setast av til landbúnað burturav, eitt nú, har serstakliga gott dyrkilendi er, sigur Jacob Vestergaard.

– Landbúnaðurin fyllir

ikk so nógv í búskapinum, men hann fyllir nógv í almenna prátinum, staðfestir landsstýrismaðurin.

Og hann heldur, at vit eiga at leggja lunnar undir at menna landbúnaðin, so at vit fáa ment enn fleiri landbúnaðarvørur í Føroyum.

– Eg haldi, at ein fortreyt fyri tí, er at almenna jørðin verður einskild, tí tað liggja nógvir móguleikar í eini einskiljing.

Umframt siðbundna landbúnaðin, nevni hann eisini, at ein móguleiki, sum liggur í jørðini í Føroyum, er at brúka jørðina hana til frítíðarendamál av ymsum slagi. Tað verður nógv brúkt aðrastaðni, men er at kall ein ótroyttur móguleiki í Føroyum, sigur hann.

aki@sosialurin.fo

Áki Bertholdsen

Verður øll tann almenna jørðin í Føroyum einskild, kann tað enda við, at tað verða 50 fólk, sum fara at eiga alla jørð í Føroyum.

Tað heldur Bill Justinussen, tingmaður fyri Miðflokkinn.

Nú ætlanin hevur tikið seg upp at einskilja landsjørðina, er eitt uppskot frá einum arbeidsbólki, at tá ið jørðin verður seld, skal

50 føroyingar eiga allar Føroyar

Verður landsjørðin seld, kann tað henda, at øll jørð í Føroyum verður miðsavnað á nøkrum heilt fáum hondum

eingin kunna leggja so nógv innundir seg, at tey koma at eiga meiri enn tvey prosent av allari jørðini í part.

– Tað merkir, at tað kann henda, at tað verða 50 fólk, sum koma at eiga allar Føroyar, heldur Bill Justinussen.

Hann sigur, at hendir tað, fer tað at vera so sterk áhugamál í jørðini, at tað verða jarðardrottirnir, sum fara at avgera, hvør politikkur verður galdandi, og hvørja atgongd, tey, sum einki eiga, skulu hava til at ferðast í haganum.

Hann visir á, at kapitalurin hevur tað við at miðsavnað, og tað fer eisini at

henda í hesum føri. Tí er tað so skjótt, at nakrar fáar familjur kunnu koma at ráða yvir stórum parti at Føroya landi.

Jacob Vestergaard, landsstýrismaður í búnaðarmálum, sær ongan vanda í hesum

Hann sigur, at tað ber væl til at seta treytir fyri, hvør kann keypa, og hvussu nógv, hvør kann keypa.

Tað ber eisini til at forða fyri, at útlendingar sleppa at keypa – hóast tað longu nú eisini eru fólk, sum ikki búgva í Føroyum, sum eiga jørð og aðrar fastar ognir her.

aki@sosialurin.fo

Tað var eingin forðing

Gamli bóndin í Dímun helt altíð, at tað var ein framíhjárættur at umsita ognina almenninginum

– Tað var ongantið nøkur forðin, at tað var eitt alment festi, eg hevði.

Tað sigur Óla Jákup úr Dímun, sum hevði festi í Dímun í 30 ár.

Jacob Vestergaard, landsstýrismaður í búnaðarmálum, arbeiðir við eini ætlan um at einskilja landsjørðina.

Ein grundgeving er, at bøndur fara at leggja meiri arbeiði í jørð, teir eiga sjálvur, enn teir leggja í jørð, teir leiga.

Men hesin er gamli dímunarbóndin ósamdur í.

Óla Jákup úr Dímun sigur, at hann festi Dímun í 30 ár og at hann fólði tað sum ein framíhjárættur at umsita ognirnar hjá øðrum.

– Tað var aldrin ein forðing á nøkrum øki, at tað var eitt alment festi, sigur hann.

Hann sigur, at skal almenn jørð einskiljast, gerst tað bara við at lata privatum hana fyri einki.

– Varð Stóra Dímun seld á sama hátt sum Lítla Dímun, búði ongin har í dag.

Tað vóru 44 mans um at keypa Lítlu Dímun fyri marknaðarpris og skal øll landsjørðin einskiljast fyri

Tað var ongantið nøkur forðing, at festið var almenn ogn, sigur Óla Jákup úr Dímun

marknaðarpris, verðru tað gongdin.

– Skal jørðin einskiljast, má hon tískil latast privatum fyri einki.

– Og skal jørðin handlast fyri marknaðarpris, fær eingin av okkara eftirkomarum ráð til at arva jørðina, eiga tey systkin, leggur hann afturat

Hava onki at siga

Sigert Paturson, formaður í Bóndafelagnum og bóndi á Vatnaskørðum í Suðurstreymoy, hevur ikki nakra greiða meining um einskiljingina.

Tað, sum hevur størst týðning fyri hann, er, at bóndin hevur ræðisrættin á jørðini.

Sum stóðan er nú, kann onkur, sum fær eitt gott hugskot til okkurt at brúka jørðina til, fáa jørðina frá bóndanum, uttan at hann hevur eitt orð at siga

– Endurgjaldið fyri mistu jørðina, fer so í Búnaðargrunnin, har bóndin heldur onga trygd hevur fyri at fáa nakað aftur, hóast hann kanska stendur í skuld.

Eitt dømi um tað er jørðin á Glyvursnesi, sum eftir ætlan nú skal brúkast til golfvøll.

Sigert Paturson heldur, at tað er alneyðugt at loysa hendan trupulleikan, so at bóndin fær ræðisrættin á jørðini og sjálvur ger av um hann selur til golfvøll ella onnur endamál.

Men skulu myndugleikar tak burtur av festinum til ávís endamál, eigur tað at vera lógin um ognartøku, sum verður brúkt, og hon er galdandi í Føroyum.

Óla Jákup úr Dímun heldur, at hesin trupulleikin er lætt loystur við at tryggja einum festi fult endurgjald, verður jørð tikin burturav.

aki@sosialurin.fo